

Passie voor bijzondere materialen en kleur

In de werkplaats van buro HBLZ vind je enkele stille getuigen van de opdracht waar Huub Looze aan werkt. Een krukje op de grond en een vrolijke illustratie aan de muur. Vanuit zijn werkplaats aan de Volmarijnstraat, die hij deelt met twee andere ondernemers, runt Huub zijn industrieel ontwerp bureau met meubelwerkplaats. "Het contact met echte materialen en eindeloos puzzelen tot het product goed is. Dat is ontzettend leuk!"

Om te verduidelijken hoe breed inzetbaar hij als meubelmaker en ontwerper is, vertelt Huub bevlogen over zijn huidige klus: "Buitenschoolse opvang Hutspot had nog geen duidelijke identiteit. Ik kreeg de opdracht om de keuken vorm te geven waarbij de directeur van de opvang aangaf dat de kwaliteit en de huiskamersfeer voor de opvang goed tot uiting moeten komen. Ik heb een illustrator uit mijn netwerk ingeschakeld voor de vrolijke, kleurrijke afbeelding. Die komt op de door mij ontworpen opstelling en gemaakte nieuwe kastjes."

Hutspot

Ook ontwierp Huub de krukjes voor de kinderopvang die allen weer voorzien zijn van een herkenbare stempel. Een afbeelding van...een hutspotpan. Huub steekt gemiddeld drie dagen per week in zijn onderneming. Daarnaast geeft hij les aan de afdeling interieur architectuur en ruimtelijk ontwerpen op de kunstacademie van Breda. Hij geeft hier les in tekenen in 3d op de computer en les in product ontwerpen. "Het voordeel van lesgeven is dat ik up-to-date blijf van nieuwe ontwikkelingen. Opdrachtgevers ervaren het ook als positief dat ik lesgeef. Ze komen bij mij voor mijn expertise en betrouwbaarheid."

Verhouding tijd en geld

Huub komt vooral via zijn 'zachte' netwerk aan zijn opdrachten, mensen die hij via via kent. Onlangs volgde hij een cursus acquisitie bij het COiD. "Ik wil mijn acquisitie professioneler aan gaan pakken. Na de cursus heb ik een plan opgesteld om een paar keer per week mogelijke opdrachtgevers buiten mijn eigen kring, het 'harde' netwerk, te bellen. Daarbij wil ik inzetten op het verkrijgen van opdrachten die ik graag doe, het industrieel

ontwerpen van meubels en producten waarbij ik gebruik kan maken van mijn kennis van materialen. Wat ik altijd een dilemma vind, is de tijd. Soms ben ik uren gepassioneerd aan het puzzelen om een meubel of product kloppend te krijgen. Daar kan ik dan teveel in opgaan terwijl ik ook op de verhouding tijd en geld moet letten."

Kenmerkend voor Huub is dat hij graag nauw en intensief samenwerkt met een opdrachtgever. Die samenwerking bestaat uit veel en direct contact. Een ander belangrijk kenmerk is zijn passie voor materiaal en kleur. "Ik vind het leuk om bijzondere materialen te gebruiken. Vaak ook 'vergeten' materialen, waar de klant nooit aan had gedacht. Een voorbeeld van zo'n vergeten materiaal is gietijzer. Dat wordt niet veel gebruikt in architectuur maar daar wil ik meer mee doen. Of de combinatie van keramiek met hout. Ik denk dat bijzondere combinaties de toekomst hebben."

Kleur kan zoveel doen

De andere passie van de ontwerper, misschien wel de grootste, is kleur. "Kleur kan zoveel doen in je omgeving! Vaak zien mensen niet hoe maar kleur kan je leefomgeving en je leven zoveel verbeteren. Het leuke is om een opdrachtgever de mogelijkheden van die kleuren én materialen te laten zien. Dan ontstaat er iets waar ze nooit aan gedacht zouden hebben. Daar adviseer ik graag in!"

www.hblz.nl

Gitaarles Rotterdam: professionele lessen, workshops en optredens in alle stijlen

**“Muziek is mijn leven. Muziek gaat overal doorheen, muziek is intens. Muziek is eigenlijk alles.”
Muziek is waar Birgit Franke van Gitaarles Rotterdam gespecialiseerd in is.**

Birgit Franke runt sinds 1997 haar eigen gitaarschool onder de naam Birgit Franke Gitaarlespraktijk. De gitariste geeft les aan jong en oud, in alle stijlen, akoestisch en elektrisch. Daarnaast verzorgt Birgit workshops en gitaaroptredens voor particulieren, bedrijven, instellingen en scholen. Hoewel ze in haar vakgebied veel onderneemt, voelt ze zich absoluut geen ondernemer; wel zelfstandig: “Een ondernemer is voor mij iemand die veel geld kan verdienen. Ik voel me wel op en top zelfstandig, ik doe alles zelf.”

De van oorsprong Duitse Birgit is geboren in het Thüringer Wald, een gebied waar grote componisten, kunstenaars, denkers en wetenschappers vandaan komen. Birgit komt niet alleen uit een muzikaal gebied maar ook uit een muzikaal gezin en begon op haar tiende met gitaarspelen. Na haar vakopleiding klassiek gitaar aan het conservatorium van Maastricht en later Rotterdam, zette ze in 1997 haar eigen zaak op. Al was dat geen bewuste keus: “Tijdens mijn studie gaf ik al les aan een aantal leerlingen en na mijn afstuderen werkte ik freelance voor een aantal muziekscholen. In het eerste jaar kon ik er niet van leven zonder de steun van de Sociale Dienst. Opeens werd ik ondernemer genoemd en moest ik me inschrijven bij de Belastingdienst. Ik kreeg te maken met zaken waar ik nooit eerder mee te maken had gehad. Omzetbelasting, een administratie voeren, pr. Van lieverlee heb ik mezelf dat allemaal aangeleerd.”

Groeiend leerlingenaantal

Al snel bloeide Gitaarles Rotterdam op en het leerlingenaantal groeide. Sinds 1998 werkt Birgit, naast haar praktijk, als zelfstandig docente voor de Stichting Muziekopleidingen Schoonhoven

(SMOS). Elk jaar organiseert Birgit een dag waarbij haar Rotterdamse leerlingen kunnen optreden in het museum van Overschie. “Een idyllische plek met een tuin waar de leerlingen laten zien wat ze kunnen en elkaar ontmoeten, dat is altijd een heel bijzondere middag.” Voor de leerlingen uit Schoonhoven organiseert de SMOS elk jaar een leerlingenuitvoering in februari.

Birgit kwam toevallig met haar praktijk in de Grieksestraat terecht. “Eigenlijk heb ik niet veel met Delfshaven. Ik zit hier al sinds mijn studietijd en nu heb ik mijn Gitaarlespraktijk hier. Het is een rustige wijk en de praktijk heeft een mooi uitzicht op het Serumpark. Ik zou wel een grotere praktijkruimte willen hebben. De muziekkunst en lesgeven zijn geen vakken waar men veel geld in verdient. Soms vind ik dat wel zwaar, ik kan geen ander huis kopen, ik bouw geen pensioen op en kan me helaas geen boekhouder of iemand voor de organisatie veroorloven. Eigenlijk zou ik een mecenas moeten hebben, iemand die kunstenaars steunt.”

Zes dagen per week

Alle tijd die Birgit heeft, steekt ze in haar praktijk. “Ik werk zes dagen per week, vooral 's middags, 's avonds en vaak ook 's nachts. Wat ik mis is het contact met andere zelfstandigen, om ervaringen uit te wisselen, voor de inspiratie of gewoon gezelligheid. Of iemand die dingen op mijn website aan kan passen.”

In de praktijkruimte laat Birgit trots haar schatten zien: een concertgitaar van Bert Kwakkel die ze meestal ook tijdens de lessen gebruikt, een Ud (spreek uit als Oed, een Arabische luit) en een Vihuela (spreek uit als vihoe-ela). De Vihuela heeft de vorm van een kleine gitaar en de klank van de luit. “Men zegt dat de Spanjaarden het geluid van de Arabische luit mooi vonden, maar niet op een instrument van de Moren wilden spelen. Muziek voor de Vihuela dateert vooral uit de 16e eeuw maar klinkt soms verrassend ritmisch en modern. De leerlingen zijn altijd onder de indruk van het instrument, het is ook prachtig. Ach, als musicus sta je eigenlijk altijd al met één been in de hemel. Muziek maakt zoveel goed!”

www.gitaarlesrotterdam.com

Ontdekkers en uitvinders

Proforma, het allround ontwerp en adviesbureau, is de kwieke veteraan onder de creatieve bureaus van Rotterdam. Aan het roer staat Joop Ridder, die met zijn Proforma graag pioniert in de stad waar hij zijn hart aan heeft verpand. Voor de derde keer neemt hij daarin het voortouw: nu met zijn pleidooi voor een 'creatief initiator' in Delfshaven. Een spin in het web die een brug slaat tussen de creatieve industrie en de deelgemeente. "Nee, dat doe ik niet zelf, daar ben ik een te emotioneel mens voor."

Met inmiddels twintig jaar ervaring en 25 medewerkers mag Proforma zich met recht een succesvolle multidisciplinaire onderneming noemen. Ooit begonnen met drie disciplines: industrieel ontwerp, grafisch ontwerp en binnenhuis architectuur. Tegenwoordig houdt het bureau zich vooral bezig met het grafisch werk maar biedt dan wel het hele traject: van strategisch communicatieadvies en huisstijlontwikkeling tot het ontwerpen voor alle media, implementatie, uitvoering en beheer. Enkele bekende iconen uit de stal van Proforma zijn de huisstijlen van de Rotterdamse watertaxi en de Kop van Zuid.

Proforma kiest niet graag de makkelijke weg. Dat begon al na Joop Ridders studie aan de Koninklijke Academie in Den Haag. Hij startte daar een succesvol bureau maar liet al snel zijn blik vallen op Rotterdam. Zijn collega-ontwerpers verklaarden hem voor gek: "Amsterdam, daar gebeurde het. Maar ik dacht als iedereen al in Amsterdam zit, kunnen ze daar in Rotterdam vast goede ontwerpers gebruiken. Blijkbaar konden ze die grote bek van het snotjochie dat ik toen was wel waarderen want al snel stroomden de opdrachten bij ons binnen."

Pioniersrol

Door de jaren volgden vele bureaus het voorbeeld van Proforma en streken neer in de Maasstad. In 1999 nam Proforma wederom een pioniersrol op zich en verkaste van de Oude Haven naar het nog onontgonnen Lloydkwartier in Delfshaven. Dat moest het nieuwe creatieve centrum van de stad

worden. Ridder: "Het was hier één grote bende, er was nog geen verlichting en als je 's avonds naar buiten ging, wist je niet wat je tegen zou komen. 's Ochtends struikelde je over de gebruikte condooms maar het avontuurlijke en de ruwheid van het gebied in combinatie met de haven trok ons aan. Het gebied is intussen met een strijkbout gladgestreken en nu kun je er zonder al te veel kleerscheuren wonen en werken. Mede dankzij Proforma heeft het Lloydkwartier een creatieve smoel gekregen."

Ridder zet zich 10 jaar later nog steeds onvermoeibaar in voor de creatieve economie. Volgens hem heeft Rotterdam met de bloeiende creatieve economie van Delfshaven iets unieks in handen, maar de deelgemeente en beleidsmakers beseffen dat niet. "De omvang en kwaliteit van creatieve bedrijven in Rotterdam zijn gigantisch gegroeid, Rotterdam is daarin uitgestegen boven andere steden. Het gros zit in Delfshaven, dáár moet de focus op liggen. Toch ontbreekt bij de deelgemeente een visie op de creatieve economie."

Creatief initiator

En zo gebeurt het dat mensen binnen de gemeentelijke diensten 'de schat van Delfshaven', niet tussen de oren hebben zitten en opdrachten geven aan ontwerpers van buiten Delfshaven of zelfs buiten Rotterdam. Ridder pleit dan ook voor een 'creatief initiator' of voorman die tussen de creatieven en de deelgemeente instaat. "Iemand die voelt wat er leeft onder de creatieven en die hun wensen en behoeften kan vertalen voor de gemeente. En vice versa natuurlijk."

Ridder liep al een tijd met dit idee rond maar dat werd versterkt toen de deelgemeente van Delfshaven een imago-campagne startte. "Zonder te kijken wat hier aan creatief vermogen zit, werd een bureau aangetrokken van 'buiten'. Onbegrijpelijk, want die mensen kennen het gebied niet, weten niet wie hier wonen, wat er leeft en speelt. Ik zit in de denktank van De Spaanse Vloot, het netwerk voor creatieven in Delfshaven, en vele leden hebben hun onbegrip

daarover geuit. Ik kan me er nog steeds kwaad om maken!”

Bruggen bouwen

Dat is dan ook de reden dat Joop Ridder niet zelf die creatieve voorman wil zijn. “Nee joh, daar ben ik veel te emotioneel voor. Het moet een onafhankelijk persoon zijn, iemand die overal aan tafel zit, meepraat, bruggen bouwt tussen alle partijen, die beseft dat de creatieve economie de stad versterkt.

En die het geweten vormt van de gemeente én de creatieve industrie. De Delfshavense creatieve economie moet een duidelijke smoel en identiteit krijgen, zo kunnen we met hetzelfde budget kwalitatief beter en vernieuwend werken voor opdrachtgevers.”

www.pro.nl

Anders kijken, anders denken

Philogirl is een communicatie en internetbureau en verzorgt de communicatie en PR voor uiteenlopende bedrijven, organisaties en instellingen. De kernvaardigheid van Philogirl is 'reflective thinking' oftewel: wie anders denkt, kan én weet meer. Dit houdt in dat Philogirl de opdrachtgever door een andere bril probeert te laten kijken. "Zo ontdek je nieuwe mogelijkheden en kansen."

Philogirl is vijf jaar geleden opgericht door Maaike van Zuilen, in mei 2006 kwam partner Edwin Marks in het bedrijf. Maaike: "Ik richt me vooral op de on- en offline communicatie en PR, Edwin houdt zich bezig met het ontwerp en de techniek van websites. Een van onze specialisaties is de toegankelijkheid van websites, er voor zorgen dat de sites van onze klanten goed door zoekmachines gevonden worden. Maar we zorgen er ook voor dat ze toegankelijk zijn voor blinden, slechtzienden en mensen met dyslexie. Tien procent van de bevolking is blind of slechtziend, dat is een hoog aantal. Wij zorgen ervoor dat de websites van onze klanten ook voor die groep toegankelijk zijn."

Gevarieerd klantenbestand

Het klantenbestand van Philogirl is zeer gevarieerd; winkelcentra, een netwerkorganisatie voor vrouwen, restaurants en medische instellingen en organisaties. Een recent en opmerkelijk project waar Philogirl aan werkt is Filecoach. "Stel, je staat in de file en wilt even stoom afblazen. Of je bent op weg naar een afspraak en hebt even een sparringpartner nodig. Dan bel je, nadat je je online hebt aangemeld, de filecoach. De filecoach helpt je om even een andere bril op te zetten."

Vuurwerkbril

Zien- of niet zien- vormt een rode draad bij Philogirl. Niet alleen in de filosofie maar ook bij het soort klanten waar het voor werkt. Zo is Het Oogziekenhuis Rotterdam al jaren een grote opdrachtgever. Philogirl maakt en verzorgt niet alleen diverse websites, maar ook een deel van de communicatie en PR.

De vuurwerkcampagne van het Oogziekenhuis en de speciale vuurwerkbril kregen zo veel nationale aandacht.

Ook ontwikkelde Philogirl het toilettasje dat iedere patiënt krijgt die wordt opgenomen in Het Oogziekenhuis. In het tasje zitten spulletjes om het de patiënt wat aangener te maken zoals een flesje shampoo en een oogbol, de gadget van het ziekenhuis.

Daarnaast organiseert Philogirl regelmatig activiteiten zoals de benefietavond voor het kindercentrum van Het Oogziekenhuis. En tijdens een blinde lunch of wijnproeverij laat Philogirl mensen ervaren hoe het is om blind of slechtziend te zijn.

Wat wil de klant

'Eyecatcher' in de studio van Philogirl in Historisch Delfshaven, is het grote doek aan de muur met het logo: een vrouwelijk poppetje met felroze kleuren met de woorden 'wat is vla'. Is dat Maaike zelf? "Een vriendin van mij die kunstenares is, heeft het ontworpen. Philogirl maakt deel uit van haar creaties uit de Friend.Li familie. Ik heb ooit filosofie gestudeerd en omdat Philogirl een klein warhoofdje is dat zich afvraagt wat vla is, gaat haar haar alle kanten uit. Daarmee bedoelen we als bedrijf dat we achter de essentie willen komen, wat wil de klant? Zonder daarbij té veel door te vragen. Je moet dingen namelijk niet teveel analyseren. Maar juist wel altijd met humor. Vandaar ons motto 'wat is vla?' Vla is gewoon vla, gewoon lekker!"

www.philogirl.nl

Boeiende verhalen op kleding met een twist

Ine Keitz laat met haar kostuums dingen zien die je anders niet ziet. De Delfshavense ontwerpster vindt het belangrijk om haar eigen handschrift te houden. Voor grootschalige producties is ze niet zo snel te porren. Des te meer voor kleine gezelschappen en projecten waar ze de volledige vrijheid krijgt. "Mensen kunnen niet meer zo goed kijken, ik leg de aandacht op kleine dingen. Daar zit mijn kracht."

Na haar studie aan de AKI, kunstacademie in Enschede, vertrok Ine naar het hart van de theaterwereld, Basel, om zich daar te verdiepen in een kostuumstudie. "Ik ben gefascineerd door het theater, wat doet een kostuum tussen een decor, met de spelers. Dat geldt ook voor performance en festivals waar ik veel voor werk. Je bent voor een bepaalde tijd gebonden aan een gezelschap en dan begint er weer iets nieuws, dat vind ik geweldig."

Kostuum vertelt verhaal

Eenmaal terug in Nederland, bleek het nationale theaterwereldje een gesloten vesting met een elitaire houding. "Gelukkig kreeg ik de kans om veel exposities te doen en kon ik me richten op mijn vrije werk. Nu zit ik op het punt dat ik die drie dingen, mijn vrije werk, exposities en kostuums dichter bij elkaar breng."

Voor haar ontwerpen duikt Ine de geschiedenis in en onderzoekt de gewoontes en gebruiken van verschillende culturen en bevolkingsgroepen. Haar kostuums vertellen boeiende verhalen over voorbije tijden maar geven tegelijkertijd een vernieuwende blik door de gebruikte materialen. Het resultaat is vaak herkenbare, traditionele kleding met een, soms futuristische, twist.

Handwerk

Een goed voorbeeld daarvan is het reddingsvestenproject waar Ine nu aan werkt. "Ik maak me sterk om dingen die belangrijk zijn, te behouden, 'te redden'. Daarom verwerk ik ze op reddingsvesten. Zo maak ik nu een vest met de afbeelding van de West Pier in Brighton, die langzaam in zee wegrot. Je ziet jammer genoeg het oude handwerk verdwijnen, daarom heb ik ook een aantal vesten gemaakt geïnspireerd door Hollandse klederdrachten met kanten borduurwerk erop. Ik vind het heerlijk om handwerk te doen, ook als ik daar uren mee bezig ben. Dat geeft mij rust."

Inmiddels heeft Ine vele projecten op haar naam staan: zo maakte ze een textielbeeld voor in de hal van de Rotterdamse Schouwburg en ontwierp ze kleding voor theatergroep 100% Cabo, een project in de Keukenhof en 'Levensdrachten' op het Oerol Festival. Ook maakte ze de kleding voor actrice Liz Snoyink, een van de speelsters in de korte film 'Woman', die op het IFFR werd vertoond. En ook voor de komende editie van de Keuze van de Rotterdamse Schouwburg, in september, gaat een trotse Ine de kostuums maken.

Recyclen

Ine verwerkt in haar ontwerpen gebruikte materialen. "Recyclen is voor mij heel belangrijk. Ik ben altijd op zoek naar oude stoffen, kleding, gordijnen, knopen en kralen. Ik haal veel uit tweedehandswinkels. Als het er al is, waarom zou je het opnieuw willen kopen?" Haar liefde voor mixen heeft er misschien onbewust wel voor gezorgd dat ze met haar bedrijf in Delfshaven is neergestreken. "Ik zit hier nu acht jaar en dankzij het COiD heb ik ontdekt hoeveel creatieven hier zitten. Daarnaast is Delfshaven ook een mix van mensen met verschillende culturen. Er gebeurt veel, het is een spannende deelgemeente. Dat bevalt me wel, het is echt mijn wijk."

www.keitzkostuums.nl

In de ban van dans

Reàl Dance Company is de naam van de eenmansonderneming van Thomas Körtvélyessy, choreograaf, artistiek leider, danser, performer, leraar en cultureel denker. Zijn expertise is voor alles in te zetten rondom het thema eigentijdse dans, particulier of zakelijk. Bovendien is Thomas bevoegd leraar Kinetic Awareness, een benadering waarbij je leert bewegen volgens je eigen lichaam en geest. “De workshops zijn weer in volle gang!”

Zelfstandig ondernemerschap is hem volgens eigen zeggen met de paplepel ingegoten. Zo lapt zijn vader een patent van 100 jaar oud op waar de familie Körtvélyessy goed van kon leven. In tegenstelling tot zijn vader, koos Thomas niet voor techniek en machines. Hij ging vol voor een discipline waarvan zijn ouders dachten dat er geen droog brood in te verdienen zou zijn: dans. “Mijn ouders zijn in 1972 vanuit Hongarije naar West-Duitsland gevlucht. Ik zat nog bij mijn moeder in de buik. Ze voelde me enorm schoppen toen zij in het theater de musical Porgy & Bess bekeken. Sindsdien ben ik in de ban van dans!”

Halve wereld over

En zo kwam hij in 1992 op de dansacademie in Rotterdam terecht. Zijn liefde voor het experiment zorgde ervoor dat hij het niet altijd makkelijk had. Dansen bij een traditioneel gezelschap zag hij niet zitten. “Ik wilde me per se verdiepen in improvisatie, ik wilde aan het voorfront zitten van de dans. Het onbekende ontdekken.” Thomas volgde diverse opleidingen maar gaf zelf ook les op de dansacademie in Arnhem en meest recent aan de Nationale Universiteit der Kunsten in Seoul, Zuid-Korea. Door de jaren heen heeft hij zijn eigen vocabulaire ontwikkeld en creëerde hij diverse projecten, zowel solo als met anderen en ging daarmee de halve wereld over.

Geleerd van de grondlegger

Sinds 2007 is Thomas gecertificeerd leraar Kinetic Awareness. In 1995 begon hij met deze opleiding bij de grondlegger hiervan, de New Yorkse Elaine Summers. Kinetic Awareness is een benadering waarbij deelnemers leren luisteren naar hun lichaam en zich bewust worden van hun bewegingen en spierspanning. Daarbij worden rubberen ballen gebruikt die tegelijkertijd zorgen voor een diepe massage. Thomas geeft Kinetic

Awareness zowel als privélessen als in groepsverband. “Na een les Kinetic Awareness ben je heel ontspannen. Als je het vaker doet, ontwikkel je meer souplesse en uithoudingsvermogen. Je zit lekkerder in je vel en krijgt meer energie.”

Momenteel is Thomas druk bezig met de workshops Kinetic Awareness maar dat betekent niet dat hij dans vergeten is. Dat zal altijd zijn passie blijven, waar hij dan ook een duidelijke visie op heeft: “Dans biedt zoveel mogelijkheden, ik wil me niet beperken tot een genre of een stijl. Dans is energie en dat is belangrijker dan de vorm, die komt er wel uit voort.”

Vertaalslag zakenleven

Zijn visie draagt hij dan ook uit met zijn bedrijf Reàl Dance Company. “Ik zie het letterlijk als mijn ‘onderneming’ om daar inkomsten en samenwerking uit te genereren. Ik bewijs dat ik met mijn bedrijf mijn autonome visie kan bewaren en die tegelijkertijd in contact kan laten komen met andere visies. Zo kan ik als danser of choreograaf de vertaalslag maken naar het zakenleven of particuliere opdrachtgevers. Dansen op een bruiloft of begrafenis, feest of evenement, met ballonnen of andere attributen, heel veel is mogelijk!”

www.realdancecompany.org

Sieraden met een knipoog

Bakjes vol glinsterende glazen bolletjes, kettinkjes, oude zilveren lepeltjes, stoffen lijstjes en delftsblauwe klompjes. Het atelier van sieradenontwerpster Divina Koppen is net een snoepwinkeltje. Momenteel is ze bezig met haar eerste volledige collectie. "Ik heb een hang naar nostalgie, maar in mijn ontwerpen zit altijd een knipoog."

Divina werkte jarenlang in drukke banen tot ze het in 2007 tijd vond een rigoureuze stap. "Ik wilde meer doen met mijn creativiteit en na een cursus edelsmeden viel alles op zijn plaats. Ik liep letterlijk weer huppelend over straat, zoveel voldoening haalde ik eruit. Ik vond en vind het heerlijk om gewoon te fröbelen en te spelen."

Het bleef niet bij spelen alleen, Divina besloot voor zichzelf te beginnen als sieradenontwerpster en met succes. Zo ontwierp ze al sieraden en accessoires voor diverse exposities, galleries en in opdracht voor particulieren. En nu werkt ze aan haar nieuwe collectie met makkelijk draagbare stukken. "Maar de sieraden worden niet doorsnee," vertelt Divina terwijl ze een knopje op een ring uitprobeert. "Ik ben opgegroeid in Zeeland en heb een hang naar nostalgie. Dat verwerk in mijn sieraden en accessoires. Zo gebruik ik emaille, Zeeuwse knopjes en oude plaatjes die ik onder een vergrootglasje verwerk. Maar ik vind het leuk om steeds een grapje te verwerken in de stukken. Ken je die sleutelhangers, van een boertje en boerinnetje waar de souvenirshops vol mee hangen? Voor een eerder ontwerp heb ik die met bladzilver en zwarte lak bewerkt. Daar heb ik vervolgens kettingen van gemaakt waardoor ze een héél ander uiterlijk kregen. Mensen dachten dat de zwarte poppetjes van drop waren, iemand heeft er zelfs zijn tanden ingezet."

Handgemaakt

Voor haar ontwerpen struint Divina rommelmarkten en antiek- furnituren- en

snuffelwinkeltjes af op zoek naar oude, gebruikte voorwerpen en materialen. Alle sieraden zijn handgemaakt en in kleine oplages uitgebracht, zo blijven de sieraden uniek. De combinatie oud en nieuw trekt haar aan. Divina's doelgroep is zeer breed: "Jonge meiden lopen in mijn sieraden maar ook oudere vrouwen die van theekransjes houden. En alles wat daar tussen inzit, maar ook mannen. Ik maak manchetknopen die aftrek vinden bij zowel jonge knullen als yuppen." De sieraden van Divina, in de prijsklasse van € 15 tot circa € 125,- worden verkocht worden via galleries, musea en winkels zoals Shopper, Monreaux en het warenhuis voor toegepaste kunst Rotabs. Binnenkort wil Divina een webshop openen zodat ze ook via die weg haar sieraden kan verkopen.

Opdrachten regelen

Voordat ze startte als zelfstandige, had Divina een idealistisch beeld van het 'voor jezelf beginnen'. "Ik had er niet bij stilgestaan dat het ook zwaar is. Je moet alles uit jezelf halen. Zelf achter opdrachten aan gaan, zelf geldzaken regelen. Ik heb daarom ook veel aan het netwerk Collage waar ik bij zit. Het blijkt dat iedereen met bepaalde zaken worstelt en dat ik niet de enige ben! Het is erg lekker om daar met elkaar over te praten en ervaringen uit te wisselen."

Hoewel haar atelier ondertussen in het centrum van Rotterdam zit, vindt Divina zichzelf 'echt een West-meisje': "Ik woon al bijna 10 jaar in Delfshaven en ben vanuit huis begonnen met mijn ontwerpen. Het is multicultureel en er is veel water. Dat doet me toch weer aan Zeeland denken. Delfshaven is net een klein dorpje, iedereen kent elkaar en de Turkse groenteboer weet dat ik geen plastic tasje hoef. Er zijn veel initiatieven op kunst- en cultuurgebied, Delfshaven is zich op een leuke manier aan het ontwikkelen en dat geeft het een jonge uitstraling."

<http://divinavankoppen.blogspot.nl/>

Margriet Vonk - tekstschrijver

Vonktekst: veelzijdig en altijd in beweging.

Ze 'vreet' letters, woorden, kranten, boeken, kortom alles wat geschreven is. Tekstschrijver Margriet Vonk van Vonktekst schrijft voor instellingen in de gezondheidszorg, woningcorporaties en diverse organisaties en bedrijven. Ook heeft ze enkele boeken op haar naam staan waarvoor ze zelf het concept bedacht. "Ik duik in het onderwerp en pluis het helemaal uit, daar kan ik erg van genieten."

"Kijk nou toch, wat een lange kop, en die vormgeving... Dat kunnen wij toch mooier," roept Margriet naar ontwerper Jaap terwijl ze met een magazine zwaait. Vonk maakt deel uit van United Creatives, een samenwerkingsverband dat bestaat uit vier zelfstandig ondernemers die een ruimte delen op de Sint Jobsweg. Tot 2007 werkte Margriet vanuit huis. "Toen ik werd gevraagd of ik hier een werkplek wilde delen, heb ik geen moment getwijfeld. We werken hier met vier disciplines: strategie, ontwerp, fotografie en tekst. Het is een enorme stimulans en je vergroot je kansen door samen aan opdrachten te werken of binnen te halen."

Acquisitie

Het begon allemaal medio jaren '80. Na het afbreken van haar studie Nederlands kreeg Vonk via het arbeidsbureau de kans om bij Shell haar droom waar te maken: journalist worden. "Daar heb ik het vak geleerd maar ik was altijd afhankelijk van wat de baas wilde."

Vonk wilde juist heel graag zelfstandig zijn. Ze had al een jubileumboek geschreven voor het grafisch bedrijf van haar vader, zelf bedacht en ontwikkeld. Aangemoedigd door haar vader, die de schrijver in haar zag, begon ze voor zichzelf. "De eerste dag had ik meteen al een opdrachtgever. Ik ben een enorme doorzetter en vond het leuk om acquisitie te doen. Ik bleef net zo lang bellen met potentiële opdrachtgevers tot ze helemaal gek van me

werden en me maar een opdracht gaven om van me af te zijn!"

Margriet is zoals ze zegt 'een echte netwerker'. Via het COiD werd ze lid van De Spaanse Vloot, het netwerk voor creatieven in Delfshaven. "Samen met een andere tekstschrijfster uit De Spaanse Vloot heb ik De Rotterdamse Tekstschrijvers opgericht. Daarin zitten journalisten en tekstschrijvers uit heel Rotterdam. Eens in de maand komen we bij elkaar om ervaringen uit te wisselen onder het genot van een lunch of borrel."

Bijzondere boeken

In twintig jaar ontwikkelde Margriet zich tot tekstschrijver voor uiteenlopende opdrachtgevers. Ze verzorgt de redactie van personeelsbladen maar schrijft net zo makkelijk content voor websites en boeken. "Mijn kracht is dat ik met verschillende mensen in evenzoveel beroepen om kan gaan, van de automonteur tot de topvrouw van een multinational. Ik ben een goede luisteraar en laat ze hun verhaal vertellen. Ik verzamel de bouwstenen en creëer daar één groot geheel van. Je kunt een verhaal op wel honderd manieren vertellen, dat vind ik altijd een spannend proces." Dat leverde twee bijzondere boeken op: 'Geboortegodinnen' in opdracht van de Verloskundige Academie Rotterdam en het kookboek 'Multiculturele smaakmakers uit Rotterdam'.

Ook streeft de tekstschrijfster ernaar elk jaar over een project in het buitenland te publiceren. Zo reisde ze vorige jaar af naar Kenia om te schrijven over een project dat hulp biedt aan weesmeisjes. "Ik ben geen ontwikkelingswerker maar ik vind het leuk om vanuit mijn vak iets bij te kunnen dragen."

Breedheid als kracht

Ingrid Dassen van Dassen training, coaching en advies beschrijft zichzelf als 'veranderaar of verstoorder' voor individuen, organisaties en instellingen. Met praktische en diepere vragen houdt ze mensen in haar praktijk een spiegel voor. Ondernemen gaat voor Ingrid verder dan economisch gewin. "Ik voel me een ondernemer in het leven."

In haar werkruimte, waar twee comfortabele stoelen tegenover elkaar staan en kussens op de vloer liggen, ontvangt Ingrid Dassen mensen 'die op een kruispunt in hun leven staan'. "Dat kan zijn op het gebied van werk en relaties, of als je op zoek bent naar zingeving. Mensen met praktische of diepere levensvragen." Ingrid laat in haar praktijk mensen op een andere manier naar zichzelf kijken. "Daarbij geef ik geen instructies. Doelstellingen en resultaat staan niet voorop. Mensen wordt gevraagd bereid te zijn in zichzelf te investeren en kritisch naar zichzelf te kijken. Om afstand te nemen en te reflecteren. Daardoor ontstaat ruimte voor iets nieuws of een andere kijk." Ingrid legt uit dat er tegenwoordig een sterk verlangen is dat alles goed met je gaat. "Mensen zijn gericht op het hebben van positieve ervaringen. Iedereen streeft naar beter en meer. Bij mij mag ook de zwaarte er zijn, stilstaan bij dingen die niet goed gaan of die je hebt meegemaakt. Stilstaan bij de realiteit, het hier en nu, met gelijk respect voor alles wat je daarin tegenkomt."

Kunstenaars en belastingadviseurs

Al tien jaar lang bewijst Ingrid dat haar aanpak werkt. Naast individuen wordt Ingrid ook ingehuurd door overheid, bedrijven en instellingen voor coaching, advies, intervisie en teambegeleiding. Zo mag Ingrid een aantal zorginstellingen tot haar vaste klanten rekenen maar ook een landelijk bureau voor belastingadviseurs en accountants. "Ik vind het leuk om met zowel kunstenaars als belastingadviseurs te werken. Ik probeer ze te laten ervaren dat het heel bevrijdend kan zijn om buiten je bekende denkpatronen te handelen. Om je eigen structuren en systemen eens los te laten."

Er zijn coaches die zich richten op een specifiek gebied maar mede door mijn ervaring heb ik juist een brede expertise, daàr zit mijn kracht. Waar ik iets te bieden heb, ben ik inzetbaar."

Werkgevers weten de praktijk van Dassen te vinden voor diverse thema's die hun werknemers bezighouden. Onderwerpen voor sessies zijn zelfontplooiing, loopbaanontwikkeling maar ook de combinatie werk met privéleven en rouwverwerking. Ingrid ziet haar persoon als instrument om het doel van de opdrachtgever te bereiken, of dat nu een individu of organisatie is. "Ik vind niet snel iets gek, ik heb geen oordelende houding en humor is ook onderdeel van mijn benadering."

De werkwijze van Ingrid is naast gestalt en psychosynthese gebaseerd op de boeddhistische psychologie. In het verlengde daarvan geeft Ingrid meditatie sessies in haar praktijk. "Daarvoor liggen de kussens op de vloer", verklaart ze. Eens in de drie weken faciliteert Ingrid een avond voor een groep mensen die al langer mediteert. "Sinds 2007 geef ik meditatie in het buurthuis Schoonderloostraat. En in september 2009 start ik samen met een collega meditatielerares een meditatie verdiepingscursus in het Oost West Centrum Rotterdam. Daarnaast organiseren wij samen ook 5-daagse Vipassana retraites in Drenthe. Vipassana is een meditatietechniek."

Netwerkbijeenkomsten

Delfshaven bevalt Ingrid prima: "De culturaliteit, vitaliteit en werkzin die je in Rotterdam en Delfshaven ziet, zorgen ervoor dat ik ontzettend graag in Rotterdam woon. In Delfshaven gebeurt ook nog eens veel op ondernemersgebied. Ik bezoek regelmatig netwerkbijeenkomsten, waaronder die van Your Navigator, het netwerk van coaches voor jonge ondernemers waar ik deel van uitmaak. Verder voel ik me ondernemend op een onconventionele manier, een pionier." Ingrid sluit af met een mooie gedachte die, hoe kan het ook anders, stof geeft tot nadenken: "Pionieren is datgene met volle teugen doen, waar je het meest bang voor bent."

www.idassen.nl

Mooie en goede dingen vastleggen met licht

Met een simpele muisklik 'poetst' Joost Brouwers een stapel stenen voor de deur van het nieuwbouwhuis weg. De fotograaf werkt sinds 1989 als bouw- en architectuurfotograaf. Daarnaast vindt hij zijn opdrachten in industriële projecten, bedrijfsreportages en publicaties. In de twintig jaar dat hij bezig is, zijn de ontwikkelingen in de fotografie snel gegaan. "Je moet blijven investeren als je kwaliteit wilt houden."

Joost Brouwers is bij wijze van toeval in het vak van architectuurfotograaf gerold. Zo werkte hij na de fotovakschool een tijdje in fotozaken maar de hele dag in het donker, tussen de chemicaliën, beviel hem niet. Met een studie sociale geografie leek Brouwers een andere kant op te willen tot zijn schoonvader, een architect, hem inschakelde voor een klus. "Sindsdien werk ik voor mezelf. Deels omdat er in die tijd geen andere banen te vinden waren. Maar ik kreeg daarna ook al snel via andere opdrachtgevers."

Zo was (en is) de Stuurgroep Experimenten Volkshuisvesting vanaf het begin een grote opdrachtgever en via de SEV kwamen er meer. Maar Brouwers was ook actief met zijn acquisitie, zo hield hij aan een mailing naar architecten een aantal klanten over. "Daar zou ik eigenlijk meer aan moeten doen, acquisitie. Uit zichzelf komen er geen architecten bij, en de concurrentie is groot. Wat in ook meespeelt, is of je bekend bent. En daar doe ik gewoon niets aan."

Boek ouderenhuisvesting

Toch zit Brouwers absoluut niet stil. Hij fotografeert veel voor projecten in de ouderenzorg. Trots laat hij het recent verschenen boek 'Architectuur van de ouderenhuisvesting' van het NAI zien waarin veel van zijn werk staat. Ook de databank van het Kenniscentrum Woning en Zorg (www.kcwz.nl) is gevuld met foto's van zijn hand. En onlangs maakte hij foto's voor de website 'Wonen met dementie' met een daarbij behorend boekje. "Daarvoor heb ik een paar dagen meegelopen in een verpleegtehuis. Dat was een mooi project over mensen in de kleinschalige zorg. Ik had ooit zelf een moeder in een verpleegtehuis, 25 mensen op een afdeling met 4 man personeel. Toen ik dit project deed, zag ik dat het gelukkig ook anders kan. Ik word vaak gevraagd om mooie

en goede dingen te laten zien, nu werkte dat twee kanten op."

Het mooie aan zijn vak vindt Joost de diversiteit. "Ik werk door heel het land. De ene dag kom ik bij meervoudige gehandicapten over de vloer, de andere dag sta ik in een oude gietijzerfabriek. Ik vind het fantastisch om in mooie gebouwen rond te lopen en daar foto's van te maken. Maar het is ook een uitdaging om gebouw, dat je niet zo mooi vindt, toch mooi op de foto te krijgen."

Licht geeft vorm

Voor een goede foto neemt Joost de tijd. "Het licht moet namelijk mooi zijn. Licht geeft vorm aan een gebouw en die vorm moet je als architectuurfotograaf accentueren. Verder moet er blauw in de lucht zitten, blauw heeft iets vrolijks. Een grauwe, grijze lucht heeft iets onvriendelijks." Nadat de foto geschoten is, begint het corrigeren. "Tja, dat is de andere kant van mijn werk, dat is vrij saai. Maar omdat ik erg kritisch ben, neem ik ook daar uitgebreid de tijd voor."

Investeren

Een jaar of zeven geleden, met de komst van de digitale fotografie, heeft Brouwers flink moeten investeren. "Dat was een grote stap. Maar foto's laten scannen en het bewerken aan een ander overlaten, dat was te riskant. Na het volgen van diverse cursussen doe ik de bewerking zelf. Daarvoor moest ik ook investeren in nieuwe apparatuur. Nu gaan de ontwikkelingen zo snel, dat ik wéér een nieuwe camera moet aanschaffen. Maar investeren moet je altijd blijven doen als je je kwaliteit wilt behouden."

www.joostbrouwers.com